

“Ολόκληρον τὸ Ἔθνος ἑορτάζει ἐφέτος μετ’ ἐνθουσιασμοῦ καὶ βαθυτάτης συγκινήσεως τὴν ἑκατοστὴν ἐπέτειον ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ (1857), τοῦ ψάλτου τῆς Ἐλευθερίας, τοῦ πολυτιμοτάτου τούτου δώρου, ὑπὲρ τῆς ἀποκτήσεως καὶ ἔξασφαλίσεως τοῦ ὄποιου οἱ Ἑλληνες ἥγωνίσθησαν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας.

‘Ο Σολωμὸς ηύτυχησε, πρῶτος αὐτός, νὰ ὑμνήσῃ τὴν ἔλληνικὴν ἐπανάστασιν καὶ νὰ ψάλῃ τῆς ἀπελευθερωθείσης Πατρίδος τὸ μεγαλεῖον, πρὸς αὐτὸν δὲ τὸ Ἔθνος θὰ προσβλέπῃ πάντοτε ὡς πρὸς φάρον τηλαυγῆ, ὅστις θὰ καθοδηγῇ καὶ θὰ ἐμψυχώνῃ τὰ βῆματά του. Ο Σολωμὸς θὰ παραμείνῃ διὰ τὴν Ἐλλάδα ὁ μέγας διδάσκαλος, ὅστις θὰ νοούμεται, θὰ συμβουλεύῃ, θὰ δεικνύῃ τὴν ὁδὸν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Τὸ ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν, συμμετέχον ὁλοψύχως εἰς τὸν ἑορτασμόν¹, ἀπεφάσισε, προτάσει τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς:

α) Νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν προσήκοντα λόγον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ὁ ἀριόδιος καθηγητὴς τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Γεώργιος Θ. Ζώρας, τῇ 14^ῃ Μαρτίου 1957.

β) Νὰ δργανωθῇ φοιτητικὴ μουσικο-φιλολογικὴ ἑσπερὶς ἐν τῷ κινηματοθέατρῳ « Ἱρις », τῇ 23^ῃ Μαρτίου 1957.

γ) Νὰ ληφθῇ μέριμνα ὅπως, πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Πανε-

1. Διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ « Σολωμικοῦ ἔτους » ἐκδηλώσεων συνεστήθη ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐθνικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Γ. Ἀθανασιάδου - Νόβα, ἀκαδημαϊκοῦ, Γεωφύιου Θ. Ζώρα, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, Λίνου Πολίτη, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης, Γεωφύιου Κουφονύτου, διευθυντοῦ Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, καὶ Ἀγι Θέρου, Μαρίνου Σιγούδου καὶ Διονυσίου Ρέμα, λογοτεχνῶν.

πιστημίου, στηθῆ ἀνδριὰς τοῦ Ποιητοῦ, ἵνα ἡ παρουσία αὐτοῦ χρησιμεύῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν ὡς ἀΐδιον σύμβολον ἐθνικῆς ἀγωγῆς καὶ φιλοπατρίας.

Κατωτέρῳ δημιουρέται ὁ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν ἐκφονθεῖς λόγος καὶ ἡ σχετικὴ εἰσῆγγος τοῦ κ. Προτάνεως.